U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 1921/2003 - 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o dm í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 30. 6. 2003, č. j. OAM-2161/AŘ-2002. Tímto rozhodnutím byl zamítnut stěžovatelův rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 8. 2001, č. j. OAM-185/VL-10-P13-2001, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že stěžovatel nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu a že napadené správní rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Ze soudního spisu vyplynulo, že stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta zástupcem v tomto řízení. Během řízení pak krajský soud zjistil, že stěžovatel po obdržení rozsudku krajského soudu svévolně opustil pobytové středisko bez toho, aby oznámil svoji novou adresu. Vzhledem k tomu, že se ani soudu nepodařilo místo stěžovatelova pobytu zjistit, byl mu usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 12. 2004 podle § 29 odst. 3 občanského soudního řádu, § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též s. ř. s.) ustanoven opatrovník. Usnesením ze dne 1. 3. 2005 pak byla žádost stěžovatele o ustanovení advokáta zástupcem zamítnuta, neboť nezareagoval na výzvu řádně doručenou jeho opatrovníkovi a nedoložil svoje majetkové poměry. Usnesením ze dne 19. 5. 2005 byl stěžovatel vyzván, aby si advokáta pro řízení o kasační stížnosti zvolil sám a plnou moc udělenou advokátovi doložil krajskému soudu ve lhůtě jednoho měsíce; zároveň byl poučen, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, bude jeho kasační stížnost odmítnuta. Uvedené usnesení bylo stěžovateli, který byl stále neznámého pobytu, doručeno

prostřednictvím jeho opatrovníka, a to dne 27. 5. 2005; v soudem stanovené lhůtě pak plná moc doručena nebyla a nestalo se tak ani do dnešního dne.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není v řízení o kasační stížnosti zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci udělené advokátovi v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu